

B2-páholy

A tenger hullámzik, a nap iszonyatos erővel tűz az égen. Ketten vannak így, a tenger és az ég. Csónak dobálódzik a hullámokon, öregember ül benne. Ketten vannak így, a csónakban az ember és a tenger. Az egyik szemnek mérhetetlenül hatalmas, a másik a hatalmashoz viszonyítva gyufaszálnak sem megfeleltethető. Egyik bármikor összeroppanthatja a másikat, másik tudja, hogy csakis egyik irgalmasságára számíthat. Egymásra vannak utalva. A hatalmas, hogy ne csak céltalanul hullámoztassa magát a végtelen térben és végtelen időben, az összemérhetetlen kicsi, hogy a nagytól kinyerjen valami könyöradományt, mondjuk egy halat legalább, ami nem csak a megélhetését biztosítja, de visszaadja a becsületét, amelytől könyörtelenül bekövetkezett öregsége fosztotta meg. A tenger közömbös. Az öregember fáradt, csalódott, reménytelen. Feje előrebillen, mint azoké, akik már végképp lemondtak mindenről. Ketten vannak így, az ember és a lemondás. Az öreg azért, időről időre, a horgokra akasztja a csalihalakat, és bedobja a zsinórt a vízbe. Ketten vannak így, az ember és a zsinór. A zsinór, végén a horgokkal, a horgokon a csalihalakkal, mégiscsak a remény hosszú és vékony kapcsolata valamivel. A lehetséggel talán. Ketten vannak így, az ember és a remény. Az öregembernek elfogyott az élelme. Ketten vannak így, az ember és az éhség. Az öregembernek elfogyott a vize. Ketten vannak így, az ember és a szomjúság. A csónak halad a vízen, de a víz olyan hatalmas, hogy a haladásnak valójában nincsen iránya, csak célja. Ketten vannak így, az iránytalan ember és ismeretlen helyén a cél. Ez a cél egy nagy hal, amelyik a víz mélyén rejtőzik valahol. A mélyben megszámlálhatatlan sok hal rejtőzik. De csak egy lesz közülük, amelyik az öregember aláeresztett csalijára rácsap. Ketten vannak így, az ember és az ismeretlen hal az ismeretlen halak megszámlálhatatlan tömegében. A nap iszonyatos erővel tűz az égen, a tenger hullámzik. Ketten vannak így, az ég és a tenger. Csónak dobálódzik a hullámokon, öregember ül benne. Ketten vannak így, a csónakban az ember és a tenger. Az öregembernek nincs más lehetősége, mint hogy vár. Ketten vannak így, az ember és a várakozás. Sok napja már, hogy ebben a csónakban ezen a tengeren várakozik. És már nincs hátra sok napja a várakozáshoz. Ketten vannak így, az ember és a napok. A napok is ketten vannak. Az elmúlt meddő napok és az elkövetkező, sovány ígérettel telhető napok. Ha nem fog halat az öreg, meg fog halni. Ketten vannak így, az ember és a halála. A zsinór hatalmasat rándul, a kapást jelző fadarab elmerül a vízben. A csalira rácsapott a hal, az egyetlen hal, amelynek rá lehetett csapnia, az öreg megragadja a zsinórt. Ketten vannak így, az ember és a hal. A halától már kiüresedni látszó arc megtelik étellel. Ketten vannak így, a halál és az élet. Az öregember végül, embertelen küzdelem után, megszigonyozza a csónakhoz közel kényszerített halat. Ketten vannak így, a lét embertelensége és a halál életringása a csónak mellett. A cápák csak később jönnek. A halál életét felzabáló halálos állkapcsokkal. Az öreg az utolsó szigonyáig harcol ellenük. Ketten vannak így, az életért küzdelem és a halál életét zabáló iszonyat. A küzdelem véget ér. Az öregember vereséget szenved. Ketten vannak, az ember és a vereség. Az óriási halcsontváz mégis az öregember győzelmét hirdeti – megmentett becsületét. Ketten vannak így, az ember és a becsület. A tenger hullámzik, a nap iszonyatos erővel tűz az égen. Ketten vannak így, a tenger és az ég. Csónak dobálódzik a hullámokon, öregember ül benne. Ketten vannak így, a csónakban az ember és a tenger. Az öregember él, túlélte a saját halálát. Ketten vannak így, az ember és a halálon átdobódott élet.

A lét csontvázát / partig vonszolom Fönt már / elfordult az ég

Zalán Tibor

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

XVII. évfolyam 9. szám

A Cédrus Művészeti Alapítvány megbízásából kiadja a Napkút Kiadó Kft. Megjelenik évente tízszer.

Főszerkesztő: **Szondi György**. Szerkesztik: **Bába Szilvia** (művelődés), **Babics Imre** (vers), **Balázs Géza** (nyelvművelés), **Bognár Antal** (évkönyv), **Borbély András** (kisebbségek), **Elek Szilvia** (zene), **Hlavacska András** (műbírálat), **Kovács Ildikó** (szöveggyűjtés), **Sebeők János** (környezet), **Szondi Bence** (tördelés), **Toót-Holló Tamás** (próza), **Vincze Ferenc** (dokumentum), **Wehner Tibor** (művészet). Szerkesztőségvezető: **Cserép Nelli**. Napút-kör: **Báthori Csaba**, **Csáji László Koppány**.

Doncsev Toso, **Gráfik Imre**, **Jankovics Marcell**, **Dr. Koncez Gábor**, **Prágai Tamás**, **Radnóti Zsuzsa**, **Rakovszky Zsuzsa**, **Szokolczay Lajos**, **Szörényi László** (tiszteltetlelbeli konzulensek). Alapította: **Masszi Péter**. Lapterv: **Gosztola Gábor**.

Szerkesztőség: Ady Endre Művelődési Központ, 1043 Budapest, Tavasz u. 4.

Telefon: (1) 225-3474 • Mobil: (70) 617-8231 • E-mail: napkut@gmail.com • Honlap: www.napkut.hu

A Cédrus Művészeti Alapítvány adószáma: 18110661-2-41

Nyomdai kivitelezés: Érdi Rózsa Nyomda. Terjeszti a Hírker Zrt. és az NH Zrt. ISSN: 1419-4082

B2-páholy

Zalán Tibor tárcája	borítóbelső
Balázs Géza: Kettő van belőlem?	3
Juhász Anikó – Csejtei Dezső: Közös élet – közös ének	5
Falcsik Mari: Jégszív (Szirtes András fotó-álmával)	14
Hegedűs Gyöngyi: egy francesca woodman-képre IX	16
Nagy Zopán: Lisszaboni indák	17
Németh István Péter: Jékely-érem	20
Wehner Tibor képversei	26
Miklóssy Endre: Szavak és vonalak	28
Tari István: Betűéhség	29
Podonyi Hedvig: Sztori	30
Fodor Ákos: Újabb versek	30
Rigó Béla: Láthatad volna, Oidipusz	32
Hegyi Botos Attila: Júniusi menyegző	35

Tizennegyedmagunkban

Sztójcsev Szeptosztáv versei magyarul és bolgáru	36
Nagy László: Kereszt az első szerelemre	38
Ласло Наги: Кръст за първата любов (Kjoszeva Svetla fordítása)	39

Önszóciikk

Zsille Gábor	40
Bertalan Tivadar	42

Tárlat

Tatai Erzsébet: Provokatív művek, emléknyomok	43
Suhai Pál: Marianne Csáky – Csáky Marianne, Erzsébet Tatai – Tatai Erzsébet	45
Csáky Marianne alkotásai	színes melléklet

Mustra

Johannes Weidenheim: Marézi álmában átváltozott (Komáromi Sándor fordítása)	49
--	----

Hetedhét

Aino Trosell: Erik Puttonen (Hollós Judit Katalin fordítása)	53
Paul Émond: Nyakast normalizálják; Nyakas elveszti az árnyékát; Nyakas megtalálja az árnyékát (Károly Judit fordításai)	58

Szűcs József: Jégzajlás 61
 Mérő Andrea: Siker 63
 Erdélyi Réka: A szőrös fejűek 65
 Müller Márta: Hét nap, hét év 67
 Horváth Dávid: Horizonton túl 83
 Lauer Gábor: kettőre; nosztalgia; széles 91
 Szabó Balázs: Tiszavirág 92
 Tillmann Pentele: Túlfútottság 92

Tar Ildikó három verse 93
 Szauer Ágoston: Szerzte; Mánia 94
 Csák Gyöngyi: Szertartás; Létmorzsák 95

Ablak

Bereti Gábor: Választ és mérlegel
 (Nagy Csilla: Megvont határok) 96
 Baán Tibor: Az ironia védelmében
 (Szlafkay Attila: Kövek a folyóból) 100

Téka

Dörgő Tibor: Jönnek a fecskék 102

Évnap

Rácz Péter: Az újjászületés lehetősége 105
 Szakolczay Lajos: „én lógni öröklétben
 vizes madzagon” 106
 Várady Tibor: Két levél 109
 Komáromi Sándor: Variáció és fuga 113
 Búzás Huba versei 117
 Horváth Ferenc: Kúszmászva
 Európa számolyán 118

Emlékezet

Csörsz Rumen István:
 Kobzos Kiss Tamás emlékére 120
 Szlukovényi Katalin két verse 123

Napút-díj 2015

Csontos János: Levendula-asszony 124
 Kiss Anna: Vér, viasz, bor 127
 E számunk szerzői 104

Illusztrációk

Miklóssy Endre rajzai 30, 66, 82, 115
 Melléklet

Káva Téka - Napút-füzetek 99.

Palkovics Beáta: Otthonról hazafelé
 (Identitás és prózanyelv Bartis Attila műveiben)

NAPÚT

Irodalom, művészet,
 környezet

XVII. évfolyam 9. szám

Ketten, kétszer

BETŰSZOBROK - M.

E számunk képzőművész vendége korábban Csáky M. Caliban néven jegyezte munkáit. Aztán több távol-keleti utazást tett... Nyolc évvel később újból egyéni kiállítást rendezett Budapesten (ekkor már Marianne névvel)... Ugyancsak meglepte közönségét szokatlan téralkotásaival. Provokál...

Társasan, párban, egymegy... Életben (s alkotólétben) közösen, párban; kifejezési formában kettő – hát kétszer; ketten vagy kétszer ugyanarról; egyben a kettő; két nyelven; valamely mű ihlettségében.